

Η ΝΕΑ ΒΑΒΕΛ

Ὁ ἐκλογικὸς σάλος — κατὰ τὴν πα-
γοποιεῖσθαι σαχλὴν ἔκφρασιν — ὁ ὅποι-
ος μέχρι τῆς στιγμῆς τουλάχιστον ἐφεί-
σθη τῆς δημοσίας... ὑγείας καὶ τάξε-
ως, ἀλλ' ὁ ὅποιος σήμερον ἡ αὐριον
θὰ πρεβάλλῃ κεφαλὴν μὲ δλα τὰ ἀδηδῇ
παρεπόμενα, ἀς ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς μάλ-
λον ψυχραίμους νὰ σταματήσωσι τὴν
προσοχὴν τῶν ἑλπίων εἰς ζήτημα τὸ
ὅποιον ἐγεννήθη κατ' αὐτὰς καὶ τὸ ὅποι-
ον, τίποτε ὀλιγωτερον, τίποτε περισσο-
τερον, ἐγγίζει αὐτὴν τὴν λαοτὴν ἐκπαί-
δουσιν καὶ μόρφωσιν.

Πρέκειται, ἂν ἀγαπᾷτε, περὶ τῶν πε-
ριφημῶν ἀποφάσεων τῆς ἐφίτου συστα-
θείσης Ἐπιτροπῆς τῶν διδασκτικῶν βι-
βλίων — ἀποφάσεων ἀπαθανάτισθαι, πλὴν
μὲ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Γραφείου
τῆς Παιδείας, τὴν ὅποιαν ἔχομεν δημω-
σιεύσει εἰς προηγούμενον φύλλον καὶ μὲ
τὴν ὅποιαν, ἐκτὸς τῆς τακτικῆς συγχύ-
σεως τοῦ ἀναλυτικοῦ καὶ ὠρολογίου προ-
γράμματος, φερώνουν τώρα προσθέτως
ἐκαστὸν διδάσκαλον.

Ἡ ἐγκύκλιος περιέχει τρεῖς διατά-
ξεις :

Ἄρθρον 1ον. Ἐγκρίνονται ὡς διδα-
κτικὰ βιβλία δὲ τὰ σχολεῖά μας τὰ ἐγ-
κεκρίμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παι-
δείας καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 2ον. Οἱ μαθηταὶ τῶν τριῶν
πρωτῶν τάξεων ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχωσι
μὲν ὅσον Ἀναγνωστικὰ βιβλία. Ἀλλ'
εἰ μετὰ τὴν Τρίτην τάξιν ὑποχρεοῦνται
νὰ ἔχωσι ΠΑΝΤΑ τὰ ἀναγκαῖα βι-
βλία, ἐγκεκρίμενα δι.

Αὐτὸ τὸ Πάντα, θὰ ἐκπᾶσθαι ὅλο-
κληρῶς ἐκάνω εἰς τὴν ῥάχιν τῶν δυ-
στυχῶν γονεῶν. Στεινὴ ἀρχὴ τῆς
Παιδαγωγικῆς εἶναι ὅτι ὁ διδάσκαλος τοῦ
Δημοτικοῦ σχολείου εἶναι τὸ βιβλίον τοῦ
μαθητοῦ. Καὶ αὐτὸ ἔως τώρα ἐφηρ-
μοζέτο εἰς πάντα τὰ σχολεῖα καὶ τῶν
παιδίων καὶ τῶν χωρίων. Ἐπὶ πλέον, ἡ
Παιδαγωγική — ἀλλ' ὅχι καὶ ἡ Ἐπιτρο-
πία ἐπὶ τῶν διδασκτικῶν μας βιβλίων
— συνιστᾷ ὡς ὁρὸν ὅπως ἀφίεται ἐλευ-
θερος ὁ δάσκαλος νὰ διδῇ ἐκαστοτὲ εἰς
τοὺς μαθητὰς τὸ βιβλίον ὅπερ ἤθελε θε-
ωρεῖται ὡφελίμον καὶ καταλλήλον, ἐγ-
κεκρίμενον ἔστω.

χρηστὰ βιβλία προστίθενται εἰς τὸν τά-
κον τοῦ πτωχοῦ μαθητοῦ. Δηλαδή, ἐν-
στος γονεῶν ἐπιδορύνεται ἀσκήτως καὶ
ὅλως ἀδίκως μὲ πέντε τελλεῖα διὰ τὴν
4ην τάξιν, μὲ 6 — 7 τελλ. διὰ τὰς ἀνω-
τέρας τέξεις. Ἐχόμεν δηλαδὴ ἐφίτου
προσθετοὶ φορολογίαι τῶν ἀτυχῶν γονε-
ῶν τῆς Κύπρου ἐν ὅλῳ 3.000 λιρῶν !
Μηπως τὰ χρήματα ταῦτα θὰ χρησι-
μεύωσι διὰ τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ
Στόλου;

Οἱ μαθηταὶ τῆς 4ης τάξεως, π. χ.,
μόλις δύναται νὰ ἀναγνώσῃ. ἐλευθε-
ρως καὶ ὁ διδάσκαλος διὰ νὰ παρα-
δώσῃ εἰς τοὺς τοὺς, συμφώνως πρὸς
τοὺς κανόνας τῆς Παιδαγωγικῆς, 10
στιχοὺς τοῦ ἀναγνωστικοῦ βιβλίου ἔχει
ἀναγκὴν μὲς ὥρας — ἢ 1/2 ὥρας κατὰ
τὸ τερπὲν Κυπριακὸν πρόγραμμα. Τώρα,
εὐκολως ἑκαστος δύναται νὰ φαντασθῇ
ἕποια σύγχυσις θὰ γεννηθῇ πρὸς τοῖς μα-
θηταῖς, ὅταν, ὅπου ἀναγνώσῃ πᾶν ἄλλο
μάθημα ἐκ τῆς προφορικῆς διδασκαλίας
βλέπωσι τὸ βιβλίον ἐκτεταμένον εἰς δύο
καὶ τρεῖς σελίδας τοῦ βιβλίου, τὰς ὅποι-
ας μόλις εἰς εἰς ἡμέραν νὰ ἀναγνώσῃ.
Καὶ ταῦτα μαθήματα εἶναι 4 — 5 κατ'
ἐκάστην. Ἡ μνημὴ των, ἥτις μέχρι
τῶδε ἐξηκίτη πρὸς συγκρότησιν τῆς
προφορικῆς διδασκαλίας, τώρα καθίστα-
ται πᾶσα ἀγρητὸν. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι
θὰ χρεῖται εἰς ἀντιλήφειαν τὴν τῶν
σχολείων ἐκ τῆς προφορικῆς διδασκαλίας
Δι' ἡμᾶς ἀπ' ὧν καὶ τὴν θέσιν
τοῦ διδασκτικοῦ ἀπέναντι τῶν μαθητῶν.
Ἀλλ' οὐτε μὲς ἐπιτρέπεται ὁ χώρος νὰ ἐνα-
πυξώμεν ὅλα τὰ πράγματα, ἀτινα ὑφί-
σταται ἡ παιδεία ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ τῶν
βιβλίων. Προσθέτομεν μόνον ὅτι βι-
βλίων σκεπὸς τῆς ἐπιβολῆς τῶν δι-
δασκτικῶν εἰς νὰ χρησιμοποιοῦν ὅλα ὁ μα-
θητὴς, μαθάνων ἐξ αὐτῶν τὰ μαθήμα-
τά του !

Ἄρθρον 3ον. Ρητὸς αὐτὸ μὲς λέγει
ὅτι ὁ διδάσκαλος χάνει τὴν χρησίαν
τοῦ ἐὰν μὴ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς μαθητὰς
νὰ ἀγοράσωσιν ἐγκεκρίμενα βιβλία καὶ
ὅλον τὸν ὁρμαθὸν αὐτῶν.

Ὅταν λοιπὸν ὁ Ἐκπότης ἐπισκεφθῇ
ἐν σχολεῖον θὰ ἔχῃ καθέκον πρῶτον νὰ
μετρήσῃ καὶ δεύτερον νὰ ἐπιθεωρήσῃ
τὰ βιβλία ἐν ὅς ἐκαστοῦ μαθη-
τοῦ. Καὶ καλὰ ξυμπεριδύματα !

Πρὸς τοὺς τοὺς εἶναι δυνατόν νὰ συμβαί-
νῃ ὥστε ἐν βιβλίον ὁ μὲν ἐκπότης νὰ τὸ
θεωρῇ ὡς μὴ ἐγκεκρίμενον, ἔχων τοὺς
λόγους τοῦ, ὁ δὲ διδάσκαλος ναί, ἔχων

καλὴν τοὺς λόγους τοῦ. Ἀλλὰ μὴ ποῖαν
ἐξουσίαν ὁ διδάσκαλος θὰ ἐπιβάλλῃ εἰς
κάθε μαθητὴν νὰ ἀγοράσῃ βιβλία 5, 6 ἢ 7
σελλίδων ; Μὴ ποῖαν μαγικὴν ῥάβδον
θὰ μετεβάλλῃ εἰς εὐπύρους τοὺς παντε-
λῶς ἀπορούς γονεῖς, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν
τὰ 9/10 ; Θὰ δώσῃ τὰ βιβλία εἰς τὸν
μαθητὴν, ὡς τὸν ὑποχρεῖται ἡ Ἐγκύ-
κλιος, καὶ κατόπιν θὰ στείλῃ κατασχε-
τήριον εἰς τὸν πτωχὸν γονεῖα ;

Ἀλλὰ καὶ ποῖαν Γνωμοφίαν τῆς
Κύπρου θὰ δώσῃ ὁ διδάσκαλος, εὐδε-
μῶς ὑπαρχούσης ἐγκεκριμένης ; Θὰ
παραλίπῃ τὸ μάθημα ; Ἡ δὲ τελεμή-
σῃ ὡς μὴ ἐγκεκρίμενη ;

Τὸ συμπέρασμα : Αἱ διατάξεις τῆς
Ἐπιτροπῆς τῶν διδασκτικῶν βιβλίων
εἶναι τελείως ἀειφάρμαστοι. Οὐδεὶς
διδάσκαλος θὰ κατορθώῃ νὰ ἐπιβάλλῃ
εἰς πάντας τοὺς μαθητὰς τὸν ἄμειν αὐ-
τὸν τῶν ἀχρήστων βιβλίων. οὐδεὶς θὰ οὐ-
νηθῇ νὰ εὐρὴ πάντα ἐγκεκρίμενα.

Οἱ ἐκπαιδευτὲς θὰ ἀναφέρουν τὰς
παρεπόμενες ἀποφάσεις τῆς Συνεδρίου.
Καὶ τότε αὐτὲς θὰ ἐφαρμόσῃ, τὸ 3ον ἄρ-
θρον τῆς ἐγκυκλίου.

Ἄρα : οὐδεὶς διδάσκαλος θὰ λαβὴ
χρησίαν ἐφίτου καὶ ἡ Κυβέρνησις κερδί-
ζει τὰς 3.500 λίρας.

Ἐπὶ 25 χρόνια ἐφωνάζαμεν αὐξήσειν
τοῦ κονδυλίου αὐτοῦ. Ἐπὶ τέλους μὲς
ἦλθεν Ἐπιτροπὴ Διδακτικῶν Βιβλίων —
καὶ ἐξ Ἀνατολῆς μάλιστα — καὶ
δι' ἐὶς οὐκαὶ μὲς ἀπαλλάττει τὸ
κόπον τοῦτο. Οἱ διδάσκαλοι τώρα χω-
ρὶς νὰ θελοῦν θὰ εἰπωσι : Νὺν ἀκολου-
εἰς τὸν δρολὸν σου δίσποτα !

Η ΓΥΝΗ ΨΗΦΟΦΟΡΟΣ

Ἐκὸς ΧΡΙΣΤΟΦΟΡ. Ν. ΔΡΑΚΟΝΤΙΔΟΥ
Κιθηντοῦ.

II.

Τίλος τοῦ προσηγμένου τμήματος
τῆς προκειμένης διατριβῆς ἡμῶν ὑπῆρξε
τοῦτο, ὅτι ἡ ἀνύψωσις τῆς γυναικὸς ἐ-
πίδοσιν ἔλαβεν ἰδίαν ἀπὸ τῆς Ἀναγεν-
νήσεως καὶ ἐντεθεν, δι' ἧς γυναικὶς ἐδη-
λώσαμεν, οὐχὶ ὅτι καὶ πρότερον δὲν
ὕπῃσαν προσπάθειαι πρὸς βελτίωσιν αὐ-
τῆς, τούναντιον, ἡ ἐν Ἰταλίᾳ λ. χ. ἀ-
κμὴ σοφῶν γυναικῶν ἤδη ἀπὸ τοῦ 1300
μαρτυρεῖ ὅτι καὶ πρὶν πολλὰ γυναικεῖς
ἀνῆλθον εἰς περιωπὴν, ἀλλ' ὅτι ἀπὸ τῆς
Ἀναγεννήσεως ὡς περὶ ἄλλα ἡ ἀνθρω-
πίνη σκέψις ἐγένετο καθαρωτέρα, οὕτω

εγένετο και εις δσα την γυναίκα απο-
βλέπουσι.

Και αν λαβωμεν υπ' εψιν οπεία ευ-
γενη προτυπα παρουσιάζει εις την φον-
τασίαν η περικαλλής της Ελλάδος αρ-
χαίτης, θα εξηγήσωμεν εύκόλως και
τὸν κύριω δὴ ἐθουσιασμὸν, δι' ἐνέπνι-
σεν εις τὰς ψυχὰς τῶν δυτικῶν λαῶν ὁ
ἐδανικωτατος τῶν λαῶν. Φανταζομεθα
ὅτι ὡς ὁ ποιητικὸς Ἀλέξανδρος φλογε-
ρῶς ἐποθεῖ τὴν γυνή ὁμοίως πρὸς τὴν ὁ-
μηρικὴν τοῦ Ἀχιλλείως εἰκόνα, εὐτὼς
εἰ ἐκείνη τῆς Δυσσεως ἐμίμευτο τοὺς
θαυμασίους ἐφήρευς τῆς ἀρχαιότητος,
οἱ ἄνδρες τοῦ ἄδρα, καὶ εἰ σφοδρὶ ἐν-
σπνίζοντο τὴν ψυχὴν τῶν ἀρχαίων σο-
φῶν, ἡς μέγιστον ἄρωμα ἦν ἡ ἐλευθερία
μετὰ τῆς δικαιοσύνης.

Οὕτως ἀπὸ τῆς Ἀναγεννήσεως ἡ δι-
άνοια ἐφορᾷ ἐπὶ τὰ πράγματα ἐλευθε-
ρώτερον μὲν κύπτουσα ἄφρονος τὴν κε-
φαλὴν πρὸ τῶν καθιστώτων εἴτε πολι-
τικῶν εἴτε κοινωνικῶν εἴτε εἰς ἐκγενεσιῶν
εἴτε θεολογικῶν καὶ λοιπῶν, ἀλλὰ μετὰ
δικαιοσύνης ἀνερυνώσα τὰς ἀπλὰς φυ-
σικὰς σχέσεις, ἡ οὐ δύσκολον πλὴν ἀ-
πριεβύτην βαρβαρὴν γνώμην ὅτι ἡ γυνή
ἐκείνη διὰ τὸν ἄδρα, εἰ καὶ τοῦ αὐτοῦ
γὰρ αἱ δὲ λαικῶσι καὶ δραστέρον, ὅτι
καὶ αὐτὴς ὁ Rousseau δὲ ἐκείνη τὴν
ἐκείνη, ὅτι ἡ γυνή ἐπλόσθη ἡ τέρ-
πι τον ἄδρα, ὡς πλὴν τῆς εὐνομίας
ταύτης εὐδομίαν ἀλλήν εἶχεν ἡ γυνή
ἐπιστῆς ἐξουσίαν.

Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως ἡ κρί-
σις περὶ τοὺς γυναικῶν δικαιώματα καὶ
ἀπομονωτικῶν τῶν φυσικῶν αὐτῆς δι-
καιωμάτων, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ ἄδρα καὶ δσα
ἀγαθὰ προτιθέμεθα ἀπὸ τῆς ἀν-
θρωπότητος διελθῇ. A. von Nettes-
heim ἀντιπαρατίθεται ἀπὸ τοῦ 1500 κα-
τὰ τῆς ἐν τῷ καὶ φ' αἰῶνος θεολο-
γικῆς γώμης ὅτι ἡ γυνή εἶναι σκιδος
τῆς ἁμαρτίας καὶ πολλοὶ ποιεῖται
καὶ φιλόσοφοι ἐδιδάσκον ὅτι ἡ γυνή πρί-
πει νὰ παιδεύηται καλῶς, ἡ δὲ διὰ τῆς
παιδείας τὰς ἠθικὰς αὐτῆς ἰδιότητας
ἐπρὸς.

Διότι εἶχεν ὁνομαστὴ τότε τὸ φιλοσο-
φικὸν ἀξίωμα τοῦ Σωκράτους ὅτι ἡ μὲν
ἀρετὴ πηγάζει ἐκ τῆς γλώσσας, ἡ δὲ
κακία ἐκ τῆς ἁμαρτίας, προφάνης δὲ εὖ
σα ἡ ἀλήθεια τῆς γώμης ταύτης δὲν
συνεχῶς βεβαίως τὴν παρεμύθησιν τῆς
γυναικείας παιδείας. Ἀλλὰ καὶ ἄλ-
λο μέγα εἶπεν ὑπὲρ τῆς γυναικῆς ὁ Σω-
κράτης, ὅτι δι' ἁπλῆς εἰς λόγον ἀρετῆς
καὶ ἠθικῶν πράξεων εὐδαμῶς ἡ γυνή ὑπο-
λείπεται τοῦ ἀνδρός. Πάσας ταύτας τὰς
γώμας τοῦ μεγάλου σφοδρὸν παραλαβού-
σαι ὡς κεφάλαιον αὐτῆς ἀπὸ τοῦ πηγάζου-
σαι σχολαὶ ἐδιδάσκον περὶ γυναικῶν ἀλη-
θεσιτέρων τῶν πολλῶν διανοίας. Ὅστω
ἰκὸς π.χ. Μενεάνειος, εὖ ἐμνήσθημεν καὶ
ἐν τῷ προηγουμένῳ τμήματι, συνίστα-
δι' ἐπιχειρημάτων ἐκ τῆς φύσεως λαμ-
βανομένων, ὅτι ἡ γυνή πρέπει νὰ παι-
δεύθῃ. Ἐν τῇ λοιπῇ ζωικῇ φύσει, λέγει,
αἱ θήλειαι τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἰκανότη-
τα, καὶ διὰ τοῦτο ἐξ ἴσου παιδεύομεν
τὸν ἵππον καὶ τὴν ἵππον, τὸν κύνα
καὶ τὴν κύνα καὶ τὰλλα ὡσαύτως. Ὅ-
μοίως ἄρα πρέπει νὰ παιδεύωμεν καὶ
γυναίκα καὶ ἄνδρα, διότι ἡ διαφο-

ρὰ αὐτῶν εἰς τινὰ μόνον φαίνεται.

Διὰ τοιούτων ὁρῶν γινώσκον ἥτο ἀδύ-
νατον νὰ μὴ ἐκφωθῶσιν ἐπὶ μᾶλλον τὰ
φωτεινὰ πνεύματα, αἵτινα τοσούτον ἀ-
φρονόουν ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως καὶ
ἐντέθεν, καὶ αἵτινα ἐβλῆπον ἐν τῇ ἰστο-
ρίᾳ μέχρι ποῦ ὕψους δύναται νὰ φθάσῃ
καὶ ἡ γυνή.

Ἰνα παραλείπωμεν τὰς ἀρχαίας Σαπ-
φῶ, Ἀσπασίαν καὶ ἄλλας, ἐνθαρρυντι-
κὰ ὑπὲρ τῆς γυναικῆς ἦσαν καὶ δσα τό-
τε ἐν Ἰταλίᾳ ἐγίνοντο, ἡ δὲ ὡς εἴπο-
μεν, τῇ ἀπὸ τοῦ 18 αἰῶνος πάμπολ-
λαι ἀνοφάνισται γυναῖκες ἐξέχουσιν
εἰς τὴν γλωσσολογίαν καὶ τὰς ἐπι-
στήμας. Ἐν τῷ προκειμένῳ δὲ μνη-
μονεύσωμεν μόνον τὴν περικαλλή θυγα-
τέρα τοῦ Ἀνδρίου Νοβέλλαν, ἥτις ἀ-
σθενήσας τοῦ πατρὸς διεδίδετο ἐν
τῷ Πανεπιστημίῳ αὐτὴ τὴν διδασκαλίαν
τοῦ δικαίου, καλυπτομένη δμως, ὅπως
μὴ διὰ τοῦ κάλλους τὰς ψυχὰς τῶν ἰ-
σῶν ταρατῇ.

Διότι νὰ ρηθῇ ὅμως ἐπὶ τὴν γυναικεί-
ον ἔγρημα ἐν τῇ τῶν ἡμερῶν πο-
λιτικῇ καὶ βιοποριστικῇ περιστροφῇ
τὴν τελείαν χειραφίαν τῆς γυναικῆς
ἀπὸ τῆς ἡγεμονίας τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἥτο
τότε περιωρισμένη εἰς τὸ περὶ παιδεί-
ας καὶ τοσούτον διειρημένη ἐπὶ μικρὴν
μέχρι τῆς γαλλικῆς ἐπανάστασης, ἀφ'
ἧς εἰς τὸ περὶ παιδείας θέμα προσέ-
τίθη, καὶ τὸ βιοποριστικὸν μετὰ τοῦ πο-
λιτικοῦ. Καὶ ἀπὸ τῆς σφραγίδος καὶ περὶ
καὶ ἡγεμονίας τῶν ἐκτετακμένων τῆς γυναι-
κῆς καὶ τοῦ ἀνδρός, καὶ ὡς οὐδαμῶς πρὸ
τῆς γαλλικῆς ἐπανάστασης εἰς ἀπεί-
λεον γώμην τῶν μεγάλων.

Μετὰ τὴν γαλλικὴν δμως ἐπανάστα-
σιν, ὅτι εἶδον αἱ γυναῖκες ὅτι τὰ δόγμα-
τα τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀνδρῶν εἰς ἐξ-
κενδρῶν καὶ πρὸς αὐτάς, ὡς ἡλπιζον,
ἤσαντι οὐκ ἐπιτυχῆς ἐνεργείας ὑπὲρ
τῶν δικαίων τοῦ αὐτῶν γένους. Καὶ
ἐκέρδισαν μὲν πλείστα καὶ ὡς πρὸς τὴν
παιδείαν καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐπαγγέλματα
καὶ τὴν χρῆσιν τῆς ψήφου, εἰς τὴν ἰστο-
ρίαν δμως κατὰ τὴν ἑννοιαν τῆς χειρα-
φείας πολὺ ἀπέχουσι νὰ φθάσωσι. Κα-
θὼς αὐταὶ ἐντείνουσι τὰς σπουδὰς ἐν
σχολαίᾳ παντοῦ καὶ ὑπὸ ἀνδρῶν σπου-
δαίων, τοσόν ἀντιπροσφως καταπολε-
μοῦσι σφοδρῶς τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν οἱ
πλείστοι τῶν σφῶν καὶ αἰπολιτεῖται. Πρὸ
ὀλίγων π.χ. χάριν δικαιοτηρίων ὁ Γερ-
μανικὸς βουλευτὴς Klaus-Gmund ἐν τῇ
βουλῇ εἶπε σαρκαστικῶς περὶ τῶν γυ-
ναικῶν: «καλὰ μαγίροι ζητοῦνται
πανταχοῦ καὶ ἀμείβονται καλῶς,» ἀπο-
δακνύοντες τοὺς πόθους τῶν γυναικῶν νὰ
εἰσιλθῶσιν εἰς πάντα τὰ ἀνδρικά ἐπαγ-
γέλματα διὰ παιδείας ἐν πανεπιστη-
μίαις καὶ ἄλλοις σχολαῖς.

Ἄλλοι δὲ πάλιν συμβουλευοῦσι τὴν
ἐμποδίαν τῶν γυναικῶν ἀπὸ ἐπιστημῶν
καὶ ἐπαγγελματικῶν σπουδῶν ἐκ φόβου
αἰσθητικῆς, διότι φοβοῦνται ὅτι αἱ ταλαι-
πωρίαι τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας καὶ
τῆς τέχνης φθεῖρουσι τὴν ἀφίλειαν καὶ
τοὺς δρασσεροὺς τρόπους τῆς γυναικῆς.
«Τὸ δρασσερὸν τοῦ αἰσθηματος καὶ ἡ
ἀπλοτης ἡ φυσικὴ τῆς γυναικείας ἀν-
τιλήψεως φθείρεται διὰ τῶν σπουδῶν,

τὸ φθεῖρειν δὲ τὸν εὐχαρὶν βίον τῆς γυ-
ναικῆς διὰ τοῦ ἐρεθισμοῦ παντοίων μαθη-
μάτων, αἵτινα μόνον ὁ ἀνὴρ πρέπει νὰ
κατέχη, εἴνε ταῦτον πρὸς τὸ καθιστά-
ναι αὐτὴν ἀχρηστον» εἰλεγέ τις.

Ἀλλ' ἵνα σαφέστερον ἐννοήσωμεν
τὰς περὶ παιδείας ἀξιώσεις τῶν γυναι-
κῶν, αἱ διατρέσωμεν τὴν παιδείαν εἰς
τοὺς δύο τύπους, τὸν ψυχολογικὸν ἢ
αἰσθητικόν, καὶ τὸν ἐπιστημονικόν ἢ
εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα ἀποβλέποντα. Τὸν
δευτέρον τύπον ἀγωνίζονται νὰ προσλά-
βωσιν αἱ γυναῖκες οὐχὶ κυρίως χάριν τῆς
τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ διότι
ἐλπίζουσιν ὅτι διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ
τῶν ἐπαγγελμάτων καθιστάται ὁ ἀνὴρ
εἰς ἐκτετακτὴν κύριον τῆς γυναικῆς, ἥτις
ἀναγκάζεται χάριν τοῦ ἀρσενίου νὰ ὑποδυ-
λῶται εἰς τὸν ἄδρα, ἐν ᾧ ὅταν καὶ
αὐτὴ ἔχῃ τὰ μίσα τοῦ βίου γίνεται εἰς
κοινωνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἅμα τῇ εἰ-
κοσμικῇ ἀνεξαρτησίᾳ τηρεῖ καὶ τὴν τοῦ
φρονήματος ἀνεξαρτησίαν καὶ δὲν κύπτει
εἰς τὰς δεσποτικὰς ἀξιώσεις τοῦ ἀνδρός.
«Αὐτὴ τῆς παιδείας καὶ τῶν βιωτικῶν
ἐπαγγελμάτων, ἵκευσιν αἱ τῇ χειρα-
φείᾳ ἐπιδωκόμεναι ἀδύνατον νὰ ἀπαλ-
λαγῇ τὴν γυνή τῆς δουλείας τοῦ ἀνδρός.

Τῶν ἰδίων τούτων εὐρον συμμαχίαν
καὶ πολλοὺς σπουδαίους ἄνδρας καὶ εὖ-
τω κατεργασθῇ κατὰ μικρὸν αἱ γυναῖκες
νὰ κατέχωσι ἐκ μέρους τὸν μόνον ἐπιστή-
μας πλῆρες, ἀλλὰ καὶ ἐπαγγέλματα
τοῦ βίου. Τῇ γραφῇ, τῇ λογιᾷ, τῇ
δραμῇ, τῇ οὐρανομεσίᾳ, τῇ νοσοκομίᾳ, τῇ
παιδείᾳ, ἐμπειρίᾳ ἐργασίας καὶ λοιπὰ
κατέχουσιν οὐκ ἐλάττω μὲν ἀπὸ τῶν γυ-
ναικῶν ὡς ἐπὶ τῇ ἡ διευθυντικῇ,
ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ εἰς ὅτι πέσοι μέγας
εἴνε ὁ ἀνὴρ τῶν ἀδυναμιῶν, εὖ-
δοι: ἀγνοεῖ. Οὕτω εἰς πολὺ εἰς τὸ πλῆ-
θος τῶν ἐργασιῶν γυναικῶν, ὥστε πολ-
λάκις εἰς ἄδρας ἐπιχειρήσαν νὰ ἀντι-
δρασσωσιν ἐκ φόβου διὰ τὰ μέμψιν αὐτοὶ
αὐτοῦ ἐργασίας.

Ἐπειτα ἡ ἐργασία τῶν γυναικῶν, λί-
γουςι πάλαι, ἀντι ὀφείλει τοῦ γυ-
ναϊκεῖου φύλου βλάστην φερεῖ εἰς αὐτὸ,
διότι ἡ ἐλλείψις ἐργασίας κωλύει τοὺς
ἀνδρας ἀπὸ τοῦ γάμου καὶ γίνεται αἰτία
τῆς πενίας καὶ καταστρεφῆς πολλῶν
οἰκῶν. Πλὴν τοῦτου, λέγουσιν ἄλλοι,
καθ' ὅτι αἱ ἀρχαῖοι, ἔργον τῆς γυναικῆς
εἴνε μόνον τὸ μητέρα γίνεσθαι καὶ τὰ
γεννώμενα τέκνα φυλάττειν καὶ τρέ-
φειν. Ὅστε καὶ τὸ στέλεχος αὐτῆς εἴ-
νε οὐχὶ ἡ ἀγροὶ καὶ αἱ ἀγοραὶ ἐργα-
σίαι, ἀλλ' ὁ οἶκος καὶ τὰ οἰκιακά.

Εἰς δὲ τὰς λεγούσας καὶ τοὺς λέ-
γοντας ὅτι ὁ χωρισμὸς τοῦ οἰκιακοῦ βίου
ἀπὸ τοῦ ἐργασίας εἴνε οὐχὶ φυσικὸς, ἀλ-
λὰ τῶν ἀνθρωπίνων κατασκευασμάτων,
καὶ ὅτι αἱ νῦν παρατινυόμενα: διαφοραὶ
ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἴνε εἰς ἀρχαῖα,
ἀλλ' ἡμεῖς διεπλασάμεν τὴν γυναῖκα
τοιαύτην, εἴνα εἴνε, εἰ φίλοι τῆς παρού-
σης διαφορᾶς τῶν γυνῶν καὶ τοῦ κα-
θιστώτος ἀντιλέγουσιν ὡς ἐξῆς: «Ἀν
αἱ πνευματικαὶ διαφοραὶ τῶν γυνῶν αἰτί-
αν ἔχουσιν μόνον τὴν ἀνατροφὴν, τότε πρί-
πει πάσῃ δυνάμει οἱ ἄνδρες νὰ ἀντιπράτ-
τωσιν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτύχωσιν αἱ γυ-
ναῖκες τοῦ αὐτῶν πυθου, τουτέστι τῆς
δι' ἐπιτηδεύματων χειραφείας. Τῶν

Εἰς τὸ Ἀρτεσιανὸν Λευκωσίας ἐπα-
νήρξαται αἱ ἐργασίαι, ἔρθε σὺν δαυ-
τῶν τεχνικῶν οὐσχειριῶν. Οἱ στενωτοίροι
σωλῆνις προσετίθησαν, ἥδη δὲ τὸ μη-
χάλημα προὐχώρητε πέρα, τῶν 30 ο-
δῶν εἰς τὸν βραχόν, τὸν εὐρύθεντα πη-
δαθός 780 ποδῶν. Κατὰ τὴν γ-ωλῆν
τῶν μηχανικῶν, κάτωθεν τοῦ βραχέος ἡ
ὕπαρξῃ ὑδῶρ, καὶ ἡ ἐπιτοχία τοῦ ἐρ-
γοῦ ἐξαρτάται ἐκ τοῦ ἂν τὸ ὕδωρ ἡ
ἐκτὴν δύναιται, ὅ ἀέρχεται μονο, του.

Προσθήκη: ὡς ἐν-συναδων, ἐξηκολού-
θηται, ἡ τρέφεισ τῆς γραμμῆς Μερ-
φου, ἡ προμνησία δὲ ἀρχαί μετρί Κατω-
ποκάς.

Το Γράμμα το. Λιζαρδάρμου σου.
 ιδίον, ω. μα. Λαζάρου, μετα των ερ
 γασίων προς Ερμηνείαν 20,000 ερ
 χισών. επί της. για Ερμηνείαν από
 Μερφου μέχρι Αιολίας. Το σχέδιον
 προς ασπίδα Αιολίας-Ταίου φαίνεται
 ότι είναι Α. Λ. 44.

Κατ' αὐτὰς τῆς α. ἐκ λεχόν το
 χελευρὶς ὑποκατασκευάσθη.

AINA A. H. H. H.

[illegible]

Ε. ἰα τῷ ἀρχιεπίτῳ θάμῳ πρὸς ἀπλοχθῆ
 μέτρον τοῦ πληθύνος, καὶ ἡ ὑπερβολὴ τοῦ ἡρ-
 πασι μὲν γυναικῶν, ἀπὸ τοῦ καὶ τῆς
 παρελθοῦς μαζὶ τῶν εἰς τὸ ἴδιον χρεῖστος
 πόδας. Ἐφ' ἣ ἔξω φρονούντων γυναικῶν καὶ
 ἱερίαις εἰς τὸν ποταμὸν ἢ Διοσκουρίαν Νταϊλὺ
 καὶ Ἰλίων ὧν συστήματι τοῖς κρησσιμαῖαι
 καὶ τὴν πλῆθῃ ἴσως τοῖς ἐπέτυχι συλλαβού-
 σι αὐτὴν ἀπὸ τὰ πολλὰ.

Ἡ Δεσποινὴ Ν. αἴτις κατοπιν αὐτῶρθεως
ν' ἀνοίξῃ τῆς ὁ κλειόμες τοῦ ἀροιστάτου ὅπερ
βραδύως κατῆλθε. Ἰλλησιον τοῦ ἰδαφους ἡ
ἀερναυτικὴ ἐπὶ ἡδῆσαν ἀπὸ τῆς σανίδος κρα-
τουσῶ ἀκρομῇ τῆς γυναικῆς, τῇ ἐπὶσαν καὶ
ἡλευθέρωσαν ἀπὸ τὰ σκαίνια, ἔχουσιν επα-
σμενον τὸ χίρι, πολλὰς ἀμυχὰς καὶ ἀναί-
σθητων. Καὶ αὐτὴ μὲν συνῆλθε κατόπιν, ἡ
δὲ τολμηρὰ ἀντροπὴρος ἀνυψώθη πάλιν μὲ
τὸ ἀροιστάτου.

Ἐξιδόθη διάταγμα ἀπαγορεύον τὴν
χρῆσιν τοῦ ὀπίου καὶ εἰς τοὺς Ἰθαγενεῖς
καὶ εἰς τοὺς ξένους ἐντὸς δέκα ἡμερῶν. (Ἡ
Ἀγγλία κατὰ τὸ 1840 ἐκήρυξε πόλε-
μον κατὰ τῆς Κίνας ἵνα τὴν ἀναγκάσῃ
εἰς τοῦ ἐπιδολοφίου ναρκωτικοῦ τὴν ἐλ-
σαγωγήν, ἀνερχομένην εἰς 300,000 ἑκα-
τομύρια φράγκων ἑτησίως.)

Ἡ Παρσιταί, 25 Σεπτ.
 Ὁ «Χρονος», ὅστις πρῶτος ἀνήγ-
 γειλε τὴν ἀσθένειαν τοῦ Σουλτάνου,
 μεθ' αὐτῆς ἐξ ἀπολύτως ἀσφαλούς πηγῆς,
 δι—μὲ ὅλας τοῖς αἰσιοδόξους ἐπισήμονας
 ἐκθέτεις—τὰ τελευτάτα Ιατροσυμβούλια
 δεικνύουσιν ὅτι ὁ Σουλτάνος πάσχει ἐκ
 καρδίου τῶν νεφρῶν, ὅστις εἶνε ἀθερά-
 πυντος καὶ γενικῶς φέρει τὸν θάνατον ἐν-
 τὸς ἡμετέρας.—Ἰ. Εὐτερ.

κατὰ τὰς ἐκ Κων]πλεως ἰδηται,
αἱ τριτωτικαὶ ἱτοιματιὰς τῆς Τουρ-
κίας· ἐξακολουθεῖν πυρετωδῶς. Δίκα βα-
γωνα πολυμοφοδιῶν ἀπεστάλητα, ἐκ
τῆς πρὸς τελευταίας· ἰδὲ μάδος εἰς Σερρας
καὶ εἰκοσιν εἰς Θεσσαλονικην. Ἐπίσης
27 βαγωνα περιέχοντα τηλεβόλα ἀπε-
στάλητα, εἰς Μοναττηριο, καὶ ἄλλα
δατῶ εἰς Ἀδριανούπολιν.

Αἱ σχέσεις μεταξύ Βουλγαρίας καὶ
Τουρκίας εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν ἐ-
ξοχὴν ἐν τοῦτοις πιθανοῦς πελά-
μοις ἐλαχίστα. Ὑπάρχουσι, παρα τὰς καυ-
χὰς ἐξουσίας τῶν Βουλγάρων, εἰς τινεὶ λή-
γουσι, ὅτι ἡ Βουλγαρία, κατὰ πάντα ἑ-
τοίμος, δύναιται εἰς πέντε μῶροι ὠρῶν
να ἀντηποκρίσῃ 300 χιλιάδας στρατῶν
καὶ ναὶ ἐσθλῶν εἰς τὸ τουρκικόν. Ἐξαρ-
τάται δὲ μὲν εἰς μᾶλλον κωμικαὶ ἀπει-
λαὶ τῶν Βουλγάρων, ὅτιναι πράγματι
εὐρίσκονται ἐν μεγάλῃ ἀνησυχίᾳ διὰ τὴν
ἀδυναμίαν τοῦ συγγενήσαντος τουρκικοῦ
στρατοῦ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν.

Νυνταυτα τηλεγραφηματα εις Μοσ-
στηριου ἀγγέλλουσι, διτι εκατοντάδες
Βουλγάρων εκ των κατοικούντων εν Μα-
κεδονια συνελθησαν και οδηγοῦνται
εις τας φυλάκας της Θισσαλονικης,
οἷότι εὐρίθησαν εκ' αὐτῶν, ἥ εν ταῖς
κατοικίαις των πιστήρια ε.οχιποιουντα
αὐτοὺς εις τὰ νέα των Βουλγαρων Κο-
μιτατζήων σχέδια.

Μία μαγική δύναμις, μία άγνωστος έλ-
 ξις μ' ετράθησε στὴν Κερήναιαν τὴν ἑ-
 βδομάδα αὐτὴν. Ἐμένα καταγοητευμένο.
 — Στὸ μπογάζι, φιλικὰ ἔβαλε ἀγκα-
 λιάζεται μὲ τὴν χαρούμενη. Οἱ ὄντοι μὲ
 τὰς ροδοδάφνες κάμνουν ὠραία συμπλῆγ-
 ματα, καὶ οἱ σχῖνοι μὲ τὰς μυρσίναις προ-
 αἰδούνται ἀπὸ τὰς εὐωδίας των.
 — Ὅλη ἡ βορρεια πλευρὰ τῆς ὕψουσαιρᾶς
 εἶνε εὐτυχῶς κατάφυτος ἰω; κάτω στὸ πέ-
 λατος· τὸ ἀπέραντον σὺτὸ πράσινον διαδε-
 χεται τὸ ἀπέραντο γλυκὺ κυανον τῆς θα-
 λᾶσης.

—Περνοῦμεν θαλάσσιαν θρασυτείαν ἡ ὅποια
λήθη τώρτ φωτίζει τὴν θάλασσαν ἡ ὅποια
ὡς τιτλωμένος ἄγγυρος ἀκτινοβολεῖ καὶ μα-
γυεῖ. Νὰ καθῆται τότε εἰς τὴν ἀκτὴν καὶ
νὰ βλέπῃς τὰ κύματα ἐφρίζοντα ἐπὶ τῷ
τοῦς βράχους εἶνε εὐχαρίστησις ἄρρητος. Τὴ

οὐκ ἀποκινῶνται ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἐπιφάνειας τοῦ ὕδατος καὶ φθάνει ἰσὺς εἰς τὰ πλά-
ον μακρινὰ θάλα. Ἐπειτα ἔρχεται τὸ ἰω-
δαῖον μὲ τὰς ζωοτόνους θαπιάς του καὶ ἡ
ὁρμή τῶν φυλῶν πύ κατευφοκίζει.

— Τὴν ἀκίνησίαν τοῦ λιμένος ἤλθε νὰ δῃ.
— Ὁ πόρτος ἐν μέγα ἀνέμῳ πλοῖον τῆς Πιρὸς Λαῖν,
ὅποῖον ἐφορτῶσε χαρούπια τὴν Δευτέραν
ἐκίβηκεν αὐθιγα εἰς Κρητσίαν. Σή-
μερον δὲ Τετάρτην ἐβλῆσαν ἰσχυρὸν ἰστίον
πλοῖον διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Κάτω; ἀργά ἀπαντῶ εἰς τὴν διαφθεύσειν,
 ἦ, ὁ κύριος Γυμνασιᾶς ἐκμειν ἐμμετω; διὰ
 τῆς συντροφίης; τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου»,
 Καὶ πιστεύω, ἔχω δικαίον. Διότι πρῶτον
 μὲν εἶ, ἡλπίζον ὅτι ὁ κύριος Γυμνασιᾶς θὰ
 ἐξίψυθεν ὅσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ὑπ' ἐκείνου λε-
 χθεντα, ἔγραψεν, ὅθεν εἶνε ἀληθῆ, καὶ
 σπουτερον διότι σπανίως ἀναγινώσκω τὴν
 «Φωνήν», Δὲ, ἤρκει ὁ δύστηνος ὅτι ἀπε-
 καλεσθὼν ὅλου τοῦ ἐν Κύπρῳ διδασκάλους
 «ἐξουσιοποιε», (ὅτι οὐ θὰ ἐξῆρει τινὰ; πρω-
 τοβαθμ. του) ἄλλα ἡθέλησε καὶ τὰ μετὰ
 τῆς χωριότητος ἐκ τρεπείη; νὰ ἀποδεξῆ ἀνα-
 ληθῇ, τὸν δὲ ἐκτατα τοῦ περισσευοῦ; ἀφω-
 τερν. Ἀλλὰ τοῦτο εὐδολω; μὲ κάλυψ. νὰ
 ἀπορῶ; διότι παρῶκα πλέον, ὅτι εὐδελίαν
 ἐνέτυχον τῷ ἐκποπῇ τῷ φανταῖν καὶ ἐτ-
 φίσας, ἐδολογῶ; ὅτι καὶ ἀποφύδῃ καὶ ἀναρῇ
 λόγου; καὶ ἀπορῶ; ὅτι; πορ; μετὰ; ὥρις;
 ἔδωκεν.

[illegible]

En Arizona, 7 de Mayo, 1906.

Ὁ Δευτεροβάθμιος διδάσκαλος

Οι Ρῶσσοι ἐπανάσταται ἐκφυλασσόμε-
σαν εὐρίως προκήρυξιν κατὰ τοῦ Ττά-
ρου, διὰ τῆς ὁποίας δηλοῦσιν ὅτι μόνοι
θα ἄρῳσι τὰ σπληνίσματα ἀνάνδρου καὶ
δολεφάνου μοναρχίας.

Ἡ τάξις ἀποκατέστη μετὰ δυσκολίας
ἐν Ὁδησσῷ, κατόπιν τῆς χθεσινῆς συμ-
πλοκῆς τοῦ λαοῦ μετὰ τῆς ἀστυνομίας
καθ' ἣν 15 ἐγκυεύθησαν καὶ ἐπληρώ-
θησαν.

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων.

Τὴν 3 Σεπτεμβρίου ἐγένετο ἐν Ἀθῆναις εἰς τὸ Ζάππειον ἡ τρίτη κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης ἐπιτροπῆς καὶ παρουσίας πολλοῦ κόσμου. Ἐξήχθησαν κατὰ σειράν οἱ ἐξῆς ἀριθμοί:—

827,317	κερδίζων 100,000
187,327	25,000
493,005	10,000
607,030	5,000
708,744	5,000
268,615	5,000
477,250	1,000
089,808	1,000
613,789	1,000
658,328	1,000
220,550	1,000

Ἐκκληρώθησαν ἐπίσης 411 ἀριθμοί κερδίζοντες ἅ. ἅ. 100 δρ. ἕκαστος καὶ 578 ἅ. ἅ. 50.

Γὰς 100,000 δραχμῶν ἐκέρδισεν ὁ κ. Ἐπαμεινώνδας Σταυρόπουλος, ταχυομικρὸς ἐπιθεωρητής. Ὁ κ. Σταυρόπουλος εἶχε τὴν θυμοσσίαν συνήθειαν ἔχουσαν ἐν λαχείῳ εἰς τὸ δέμα ἐκείνου μέλους τῆς οἰκογενείας του. Καὶ ἡ τύχη τοῦ γένους ἐγένετο. Ὁ κερδιστὴς ἀριθμὸς ἦτορ ἐπὶ δέματι τῆς θυγατρὸς του Νίττας.

Ὁ δεύτερος ἀριθμὸς εἶχε πωληθῇ ἐν Βεῳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

ἡ ἐθνικὴ λειτουργία του.

Τὸ ἐπὶ τρίτῳ τῶν ἐδωκέντων λειτουργήσαν Μικρασιατικὸν Ἱεροδιδασκαλεῖον ἐν Πάτρῳ μετετίθη κατὰ τὸν π. ἀρχιεπίσκοπον εἰς Σάμον, τῆς Σαμιακῆς Κυβερνήσεως προθυμότητι, ὅπως παραχωρητὶ καταληφθῇ κατὰ τὸν ἄντικρυ.

Τὸ ζήτημα τῆς μορφώσεως καὶ ἐν προκειμένῳ συντηρητικῆς τοῦ ὁρθόδοξου κλήρου παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑλλησι, δούλοισι τε καὶ ἐλευθεροῖς, μόνον διὰ τῆς συστάσεως ἐν διαφόροις κέντροις Ἱεροδιδασκαλείων θα λυθῇ. Τα ἱεροδιδασκαλεῖα ταῦτα, πληρῶς τῆς ἀπαιτούμενης διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, παρέχουσιν εἰς τοὺς τροφίμους τῶν καὶ τὰς ἀπαιτούμενας παιδαγωγικὰς γνώσεις, ἵνα ἀποβῶσιν ἐκείνοι ἐν δημοτικῶν σχολείοις διδάσκαλοι.

Μετά τὴν ἀποστολὴν τῶν εἰς νεοὺς χρησιμοποιοῦνται ὡς διδάσκαλοι μέχρις οὗ ἡλικιωθῶσι καὶ χειροτονηθῶσιν ἱερεῖς. Γενόμενος δὲ τοιοῦτος ἐν ἀπομακρυνόμενῳ τοῦ διδασκαλικοῦ ἔργου, ἀλλὰ συνεχίζουσι τοῦτο. Οὕτω εἶδεται εἰς τὸν ἱερεῖα ἐν τῷ καιρῷ καὶ ἐν τῇ ἐργασίᾳ δι' ἧς κερδίζει ἀξιοπρεπῶς τὰ πρὸς τὸ ζῆν χωρὶς οὗτε τοῦ ἱερατικοῦ οὗτε τοῦ διδασκαλικοῦ ἔργου τὰ ἀμείλιχα. Αἱ πλείους τῶν ἱεροδιδασκαλείων γίνονται συνηθῶς κατὰ Σάββατον ἢ Κυριακῇ (ἡμέραι, βαπτίσματα, λειτουργίαι, ἐσπερινοί, τὰς κηδεῖας δὲ συνηθῶς εἰς τὰ χωρία παρακα-

λουθοῦσιν ἐκμαθῆναι καὶ ὁ διδάσκαλος) ὥστε ὁ φιλότιμος καὶ ἐπιμελής ἱερεὺς οὐδ' ὅπως ἐμποδίζεται ἀπὸ τοῦ διδασκαλικοῦ ἔργου.

Ἐκ πείρας ἀπαδειχθὲν ὅτι μόνον οὕτω θὰ βελτιωθῇ ὁ ὁρθόδοξος κλήρος. Αἱ ἱερατικαὶ σχολαὶ τῆς Χαλκίδος, Σύρου, καὶ αὐτὴ ἡ Ριζαρείος ἐναυάγησαν, διατί; Διότι οἱ ἐν αὐταῖς φοιτῶντες ἐδιδάσκοντο ὀλίγα ἑλληνικά καὶ ἱερά. Ἐξήρχοντο εἰς τὴν κοινωνίαν οὐδὲν ἐφόδιον ἔχοντες πρὸς συντηρητικὴν μέχρις οὗ εὐρεθῇ κοινότης καὶ τοὺς χρησιμοποίησι ὡς ἱερεῖς, καὶ οὕτω ἡ ἀγχαίοντο οἱ μὲν τῆς Ριζαρείου νὰ ἐγγράφωσιν εἰς τὰ Γυμνάσια ἢ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ νὰ γίνωνται συνηθῶς δικηγόροι καὶ ἱατροί, οἱ δὲ τῶν μικροτέρων σχολῶν νὰ γίνωνται καφεπῶλαι κτδ.

Ἐν Κρήτῃ ἐπὶ 15 ἔτη ἐλειτούργησεν ἱεροδιδασκαλεῖον ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα καὶ ἀπέδωκε λαμπροὺς καρπούς: οἱ ἐκείνῳ δὲ ποιοῦντες τὴν ἐν Κρήτῃ ἐκπαίδευσιν ἐπέβησαν ἐπὶ τῇ καταργήσει του.

Ἀς μιμηθῶσι καὶ αἱ ἄλλαι ἑλληνικαὶ χωαὶ τὸ παράδειγμα τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλέγου καὶ τὴν ἐραστηριότητα τοῦ κ. Εὐαγγελίδου, δις μεγίστην ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν προσέφερε τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ διὰ τῆς τελείας διοργανώσεως τοιοῦτου σχολείου.

II ΚΡΗΤΗ

Ο κ. ΖΑΪΜΗΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ

Ἀθῆναι, 25 Σεπτ.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν τεσσάρων Δυνάμεων (Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας, Ρωσίας) ἀνῆγγεσαν πρὸς τὸν ἑλληνα Πρωθυπουργὸν δι' ἐνταῖθεν ὁ δὲ πρὸς τὸν βασιλέως Γεωργίου διορισμὸς τοῦ κ. Ζαΐμη ὡς Ἀρμοστοῦ Κρήτης. — Εὐότερ. ΠΟΛΥΣ ΘΑ ΠΡΟΣΛΑΒΗ

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκδόσεις, ὁ κ. Ζαΐμης μεταβαίνων εἰς Κρήτην θὰ προσλάβῃ ἐξ Ἀθηνῶν δύο μόνον ὑπαλλήλους τοῦ Γραμματείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἰσως δὲ καὶ τὸν ἀξιωματικὸν κ. Χαλασμπην, τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν, ὡς ὑποκαταστήν. Ὁ ἀναχωρήσας δὲ ἐκβαλὼν τοῦ θωρηκτοῦ Ψαρά, ἀποβιβασόμενος εἰς Σούδα θὰ ὑποδεχθῇ αὐτὸν ὁ Πρίγκιψ Γεωργίος. Δι' ἀμαξίων ἀμφότεροι θὰ μεταβῶν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῆς Χαλέπας, ὅπου θὰ παρατεθῇ πρόγειμα ὑπὲρ τῆς Α. Γ. πρὸς τιμὴν τοῦ νέου Ἀρμοστοῦ. Ὁ Πρίγκιψ θὰ ἀναχωρήσῃ πιθανώτατα ἐκ Χανίων τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Ζαΐμη.

Θεωρεῖται πιθανώτατον καὶ εὐκατόν ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης μεταβαίνων εἰς Κρήτην θὰ διατηρήσῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἑλλήνου βουλευτοῦ.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ

Ἰσχυρότατη ἐνὸς διαδηλώσεως, ἐπὶ κεφαλῇ τῆς ἐποίας ἦσαν ἀγωνιστὰς τοῦ 1866, ἐσχηματίσθη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀποκορώου ἵνα διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου. Εὐτυχῶς τὰ πνεύματα κατηνύσθησαν, τοῦ Πρίγκιπος ἀποστείλαντος ἀμέσως πρὸς αὐτοὺς Προκήρυξιν ἐξηγοῦσαν τὴν

νέαν θέσιν τῶν πραγμάτων τῆς Νήσου. Ἰταλικὸν ἐπιστάδιον.

Εἰς τὸν ἱστορικὸν Βάμον οἱ Ἰταλοὶ καρβινοφόροι διαμένουσιν εἰς χωριστὸν στρατῶνα ἀπὸ τῶν Κρητῶν χωρεφύλακων. Οἱ Ἰταλοὶ προσεκέλευσαν τοὺς τελευταίους ὅπως τοὺς περιποιηθῶσι δῆθεν ἄλλ' ἵνα τοὺς ἀφοπλίσουν. Οἱ Κρητεῖς χωροφύλακες ἀνύποκτοι μετέβησαν ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇ: ἵνα ἐπιπύκτον ὑπενωματάρχην. Μολὺς δὲ μὲν ἐσθλὸν καὶ παρτήρησαν τοὺς Ἰταλούς: στρατιώτας τεταγμένους μὲν λόγγην ἐφ' ὅπου. Τοῦτο ἀμέτῳ τοὺς ἐγέννησιν ὑπεψίαν ὅτι οἱ Ἰταλοὶ πᾶν ἄλλο ἐσκέπτοντο παρὰ τὰ τοῖς προσφέρωσι γένημα. Ὁ ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῶν διεμαρτυρήθη, ἐδήλωσεν εἰς τοὺς Ἰταλούς: ὅτι δὲν εἶνε τόσον εὐχολος ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν, καὶ ἐσπύσιν νὰ ἐξέλθῃ μετὰ τῶν χωρεφύλακων καὶ διευθυθῇ εἰς τὸν στρατῶνα του.

Ἐκτὸς μετέβη κατόπιν αὐτῶν εἰς τὸν Καρβινοφόρον, ὅστις προσεπάθει νὰ τὸν πείσῃ, ὅτι ἡ στάσις τῶν αὐτῶν ἐπιθεωρητικῇ, ὅτι θὰ ἐπέσειεν τὴν τιμωρίαν τῶν στρατιωτικῶν ἡμεῶν. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἡθελό. εἰς τὸν Ἰταλικὸν στρατῶνα ὡς ἐγγύησιν ὅπως μὴ κινεσθῶσιν (εἰ Ἰταλοὶ) ὑπὲρ τῶν ἱεροδιδασκαλείων.

Οἱ χωροφύλακες δὲ μὲν ἐσπύσαν ὅτι τὴν ἀσφάλειαν ταύτην ἀρροχουσιν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ στρατῶνα τῶν, καὶ ὅτι ἐν φόβῳ τῆς τῆς τιμωρίας, διότι, ἀφ' ἧς ὁ Πρίγκιψ, εἰς τὸ δέμα τοῦ ὁποίου ὡσεὶ ἐσθλὸν καὶ τοῦ δέμα τοῦ στήμματος φέρουσιν εἰς τὸ πλίκον, αὐτοὶ φάσιν νὰ φυγῇ ἀπὸ τῆς Νήσου, ἐκτετα καὶ αὐτοὶ ἐπαύσαν νὰ εἶνε στρατιῶται.

Ἐκτὸς δὲ εἰλεῖται ταῦτα ὅτι ὁ πνευματάρχης ἀφῆρσι τὸ πλίκον, αὐτοὺς καὶ ἐσπύσαν εἰς τὴν ἀφῆρσιν μετὰ μολὺν, ὅπῃ ἐθίσται νὰ εἶνε σημεῖον ἐκπαιδεύσεως. Εἰς τοῦτον ἐμμελήθησαν αὐτὸν εἰς πλείους τῶν χωροφύλακων, καὶ ὁ Ἰταλὸς εὐρεθῆς πρὸς τοῦ ἀδυνάτου ἐκπαλῆς εἰς τὸν στρατῶνα του.

Ἐπὶ τινὰς ἡμέρας κατεπιν εἰ Κρητεῖς χωροφύλακες ἐτίμουν ὑπὸ τὰ ἐπὶ δια πάσαν περίστασιν. Ἐλεγεῖται δὲ ἐξέλιπε πᾶς κίνδυνος συγχρυστέως αὐτῶν μετὰ τῶν Ἰταλῶν.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΑΜΑΞΗΣ

Τραυματισμοὶ ἐπιβατῶν.

Τὴν πρωίαν τῆς προχθὲς Πέμπτης μία ἀμαξία μεταβαίνουσα εἰς Κυρήναιαν, διευθυνομένη ἀπὸ ἀμαξάν τινος Κωστήν, ἀνιέρπη ἵνα κα τῆς ὑπερβολικῆς ταχύτητος τῆς εἰς τὸ κατήφορον τοῦ ποταμοῦ, περὶ τὰ τρία ἀγγλικά μίλια μακρὰν τῆς Κυρήναιας.

Ἐκ τῆς πτώσεως κατεπληγῶν ὁ ἀμαξίας σὺν ἀμαξίᾳ ἐπὶ τῶν ἀμαξίων εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Κυρήναιας. Τῆς ἀμαξίας ἐπιβαίνει καὶ ὁ κ. Κατσιλιάς, πρωτοκόλλητῆς τοῦ Δικαστηρίου Κυρήναιας, γνωστὸς ἐκ τῶν θρησκευτικῶν ταρχῶν τῶν Βαρωνίων. Ἐκ τῆς πτώσεως ἐπαθε καὶ ὁ κ. Ἐλαφρὸς εἰς τοῦ πόδας καὶ οἰκούρει.

Τὸ γεγονός—χρυσὸν εἰς τὸ εἶδος του—ἀς χρησιμεύσῃ ὡς ἵνα ἀκμήσῃ ἡ καρεὶν μάθημα εἰς τοὺς ἀμαξίους.